

A Szerelem Országútján

Ossian

Nyitott szívvel, hangok nélkül, egymáshoz hangolva
Egymásban ér a nappal és az éj, valóság, fantázia
Szép minden, ezt rég nem érezted
De félsz, hogy mindezt elveszted

Nyitott szívvel, láncok nélkül, egymáshoz láncolva
Egymásba ér a test és a vér, egy új élet himnusza
Szép minden, ezt rég nem érezted
De félsz, hogy mindezt elveszted

Csak egy vándor voltál
A szerelem országútján
Néha-néha vettek fel
De az igazi nem jött el
Mégis mindig vártad
Tiéd lesz a kincs
És most úgy érzed
Gazdag vagy, pedig semmid nincs

Nyitott szívvel, álarc nélkül, egymáshoz hajolva
Egymáshoz ér az árny és a fény, egy tiszta harmónia
Szép minden, ezt rég nem érezted
De félsz, hogy mindezt elveszted

Csak egy vándor voltál
A szerelem országútján
Néha-néha vettek fel
De az igazi nem jött el
Mégis mindig vártad
Tiéd lesz a kincs
És most úgy érzed
Gazdag vagy, pedig semmid nincs

Vándor voltál
A szerelem országútján
Néha-néha vettek fel
De az igazi nem jött el
Mégis mindig vártad
Tiéd lesz a kincs
És most úgy érzed
Gazdag vagy, pedig semmid sincs